

[Undervisnings- og forskningsministeren]

fremstattes, tænkte jeg ved mig selv: Nu kommer hr. Frank Jensen og ruller hele batteriet ud og sender kaskader af ord ud i alle retninger om alt, hvad han i hele sit korte liv har ment og tænkt om adgangsbegrænsningen og alt dens væsen og alle dens gerninger. Og det er jo sandelig også gået i opfyldelse; den har ikke fået for lidt.

Derfor vil jeg gerne have lov at minde om, at dette lovforslag er fornuftigt, hvad enten vi ændrer optagelseskriterierne eller ej. For under det nuværende system er der nogle skønsmæssige afgørelser. Det vil der også være under et eventuelt kommende system, og det er disse skønsmæssige afgørelser, vi som led i afbureaukratiseringen gerne i højere grad vil overlade til institutionerne selv.

Et eksempel: Til den nuværende gruppe 3, som er den, man kan søge igennem, hvis man ikke har studentereksamen, kommer der ansøgere med vidt forskellige kvalifikationer, og dem skal institutionerne så vælge imellem. De kan klage til ministeriet, som derefter uden at have institutionernes sagkundskab skal gøre sig klogere end institutionerne. Det er ikke noget heldigt princip, og klagerne får jo heller aldrig noget ud af det. Men sagerne ligger der – de brune konvolutter kommer strømmende.

Et andet eksempel: Hvis der er en generel regel om, at man skal have mindst 8 eller 9 måneders erhvervs erfaring, kan der opstå diskussion om, hvad man tæller med, og hvad man ikke tæller med. Og naturligvis kan ministeriet fortsat, også efter vedtagelsen af dette forslag, lave generelle retningslinier om, hvad der tælles med, ligesom man kan lave generelle retningslinier om administrationen af gruppe 3. Spørgsmålet er bare: Når institutionen under overholdelse af disse generelle retningslinier har foretaget det skøn, der nu engang skal foretages, og hvor det ofte er vidt forskellige kvalifikationer, der skal sammenlignes, skal det så kunne køres igennem hele møllen igen i ministeriet?

Det er det, vi foreslår man lader være med. Forslaget er derfor en parallel til en række andre forslag fremsat af regeringen i den hensigt at begrænse mængden af brune konvolutter imellem borgerne og offentlige myndigheder og imellem de offentlige myndigheder indbyrdes. Der er altså ikke tale om, at man hermed legaliserer alt muligt forfærdeligt, for ministeriet kan stadig lave generelle retningslinier. De

skal jo holdes. Og hvis de brydes, skal ministeriet selvfølgelig gribe ind. Men inden for disse retningslinier vil der være plads til et skøn, og her er det ikke hensigtsmæssigt, at mennesker skal sidde i direktoratet og gøre sig klogere end det optagelsesudvalg, man har ude på institutionen, og som har gået sagen grundigt igennem. Det er det, det drejer sig om.

Hvad angår de eventuelle nye optagelsesregler, ved alle debattørerne jo, at jeg har haft en høringsrunde og startede med Folketinget. Nu har runden også omfattet dem, som sagen især vedrører, nemlig institutionerne og de forskellige grupper, og inden længe vil jeg kunne præsentere et resultat af denne høringsrunde. Så skal der træffes beslutninger, og her vil jeg naturligvis ikke træffe beslutninger, som har et flertal imod sig i Folketinget. Disse beslutninger vil ikke få virkning fra denne sommer, for det kan vi ikke byde dem, der har indrettet sig på de gældende regler. Til sommer sker der kun den ændring, at det generelle erhvervs erfaringskriterium fjernes, og så er der visse specielle optagelseskriterier vedrørende ingeniøruddannelserne osv., som er blevet ændret.

Men det er det eneste, der sker her til sommer. Den store operation får, hvis der kan skabes forståelse for det, virkning fra 1991, og den skal de studerende være grundigt orienteret om, før de sætter kryds i ansøgningskemaerne. Og hvis det ikke kan nå at blive beskrevet i Vejledningsavisen, skal det beskrives så meget grundigere over for vejlederne og alle andre i forsommeren i god tid, før man sætter kryds i skemaet.

Med disse bemærkninger vil jeg tillade mig at takke for en positiv modtagelse.

Frank Jensen (S):

Jeg var glad for at høre, at undervisningsministeren på forhånd havde forudset, at lovforslaget ville medføre en debat om adgangsreguleringssystemet. Det tror jeg imidlertid heller ikke alene skyldtes ministerens kendskab til mine holdninger til adgangsreguleringssystemet, for selve titlen på lovforslaget lægger jo op til en drøftelse af hele adgangsreguleringssystemet, eftersom det er et forslag til lov om ændring af adgangs begrænsning. Således lægger alene titlen jo op til, at Folketinget må forholde sig til det samlede reguleringssystem, og hvad det angår – og dér er jeg enig med en lang ræk-